

разтлѣни. По таж рѣкъ на горѣ, то есть, по селишкаж, кои носи има *Мънастирска рѣка*, на едно равнище е былъ съзиданъ мѣнастирь, кому развалени и до днѣсь стоѣтъ, и казвѣтъ, чи тамо ставало *Зборъ* въ 21-го Маия; види са чи храмъ е былъ св. Константинъ и Елена. На устие Селища, близо до Сливена има бѣйръ, кой са зове *Гаговищъ*. Трѣтое устие Сливена са казва *ново-селское* и рѣка носи истое има; а то има е дадено отъ село, кое са находи тамо и зъве са *Ново-Село*, (по грѣкоманскы *Нѣхоры*, какъто, и каджкою — кривохори — клуцухорь!)

На входа того устия, камъ възточнѣ странѣ, има днѣсь лозы, (виногради) кои носѣтъ има по турскы *Исарлъкъ*, *) тамо има много староврѣменни крѣпости развалени и гвни развалини отъ чърковѣ, дѣ и до днѣсь стоѣтъ стари гробища. Въ това устие са стичѣтъ нѣколко малки рѣки и съставѣтъ новоселскѣ рѣкъ. Отъ *исърлъка*, камъ сѣверо-възтокъ, има една суха рѣка по турскы *куру-дере*, а по на татѣкъ има други потокъ, кой са зове *Дюлювъ потокъ* — *Аивалѣ-дере* по турскы, тамъ близо въ каманаку находи са голѣма развалина отъ старѣ крѣпость, *Маричино градище*; при източнику на таж рѣкъ, находи са малко на страны изворъ *орловъ кладенецъ* — *кушъ пунаръ*; тамо, на него изворъ, ходѣтъ отъ Сливена и окрѣсны села множество народъ на прѣобразение та са кѣпѣтъ за здравье. Народъ приказва, чи най напрѣдъ ходили по него врѣма орли и други птици та са кѣпали; овчари же ходѣтъ та си кѣпѣтъ стада, да имъ бѣдѣтъ здрави. Това попрѣдание е принесено и остало въ Българиѣ юще отъ Индиѣ, дѣ Индиѣци и досега имѣтъ такива убожаеми води. Старци приказвѣтъ и вѣрвѣтъ, чи имало животодавна вода и чи орли, кога остарѣвали, ходили та са кѣпали въ неѣ и са подмлаждали; нѣ ако гы поыташъ: дѣ е та вода? тии казвѣтъ, *Тамъ! синко де истича слѣнце!* Въ зендскы книги споманувѣтъ вода *зуръ* — *заръ* — свѣтла, и вѣрвали ѣ за сватѣ водѣ. Въ персийскы книги са споманува *абу-хаметъ* — животодавна вода. Въ Българиѣ по много мѣста са нахождѣтъ пещери, дѣ обично има и кладенци, народъ гы почита юще за сваты и ходѣтъ въ урѣчени дны та са миѣтъ. Тии са

*) *Исърлъкъ* отъ *исаръ* или *хизаръ* — крѣпость, *исърлъкъ* — мѣсто дѣ е имало много крѣпости. Види са чи това мѣсто е было добрѣ укрѣплено, какъ то го показвѣтъ и сами му развалини. Турци какъ то и другдѣ казахмы, привзѣвше Българиѣ, прѣиманували мѣста на изыкъ си, по истое му значению, каквито сѣ были или какъ то гы е зъвалъ Българскы народъ. А на нѣкой си оставили при турецкое приманованне и Българско, както *Разградъ*, пишѣтъ въ Ферманы си *Хизаръ* — *Градъ*. *Хизаръ* — крѣпость — *Градъ*.